Kirikuõpetaja tuli metsas seenekorjaja wasta, kes ka kihwtiseid seeni korwi pistis. „Aga, mees, need seened on jo kihwtised!“ „Ärge kartke, kirikherra, ega ma neid söö, ma wiin nad linna.“

Pahatuju. Ühes wanas Tübingi aearaamatus on lugeda: „Aastal 1674, kui Baierlased meie kindluses oliwad, kaewasiwad Prantslased koopa müüri alla ja lasksiwad müüri püssirohuga tuulde, kus juures 18 inimest surma saiwad. Üks soldati-naene oli ligidal ja sai läbi õhu kaugele paisatud, langes ilma kahjuta maha, tõusis terwelt üles ja läks ära, sõimas aga hirmsast ja oli pahas tujus.“

Perekondlik pidu. Tuatüdruk Liisa: „Mis siis Teie juures täna on, Miina? Kõik Teie maja on jo wäänikutega kaetud.“ — Miina: „Meil on täna suur perekondlik pidu.“ — Liisa: „Soo, siis on wist herra ameti-püha?“ — Miina: „Ei, noor herra tuleb tuhthooneſt tagasi.“

Tige wastus. Kohtuherra: „Aga Teie olete jo üks parandamata kaabakas. Täna olete juba kakskümnemat korda minu kohtu ees.“ Wang: „On see siis minu süü, kohtuherra, et Teid kõrgema ameti peale ei panda.“

Turul. Ostja: „Aga need jäneſed haiſewad juba!“ Linnu-kaupleja: „Eks olnud siis kibe aeg käes, et neid maha lasti.“

Pääwa-warjutus. Üürija: „Mis siis selleſt pääwa-warjutuseſt nii palju juttu tehakse? Pimedamaks kui Teie koda on, majaperemees, ei wõi see jo maailma teha.“

Uhke isamaalane Berlinlane Tyrolis kiitleb oma linna ja maa ilust ja uhkuseſt. Tyrollane: „Aga nii kõrgeid mägeſi, kui meil on, Teil ometigi ei ole.“ Berlinlane: Ei ole. Aga kui meil mägeſi oleks, need oleksiwad palju kõrgemad, kui Teie kingukeſed.“

Eesti-maa-rahwa Kalender 1888, lk. 32